

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/37/2013
Identifikačné číslo spisu:	3111011968
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3111011968.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvinených E. L. a G. L. pre prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 23. júla 2013 v Bratislave dovolanie obvinených E. L. a G. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 6. februára 2013, sp. zn. 3 To 143/2012 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvinených E. L. a G. L. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 25. septembra 2012, sp. zn. 8 T 167/2011, boli obvinení E. L. a G. L. uznaní za vinných pod bodom 1/ rozsudku z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Tr. zák. a obžalovaný G. L. pod bodom 2/ rozsudku aj z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ obvinený H. L. a obvinený E. L. dňa 14. novembra 2010 okolo 01.00 hod. v obci Zliechov, po predchádzajúcom verbálnom konflikte medzi ubytovanými a priateľkou obvineného E. L., neoprávnene vnikli do priestorov areálu materskej školy, kde bola v tom čase ubytovaná skupina ľudí, a to Mgr. H. M., H. Z., J. H., K. L., H. G., V. J., E. V., A. G., K. G., U. G. a S. G., a to tým spôsobom, že rozbili sklenenú výplň na vstupných dverách, následne vyšli na poschodie, kde silou vytlačili ďalšie dvere a vnikli do spoločenskej miestnosti na poschodí, kde boli k skupine ubytovaných agresívni a fyzicky na nich zaútočili, avšak proti presile neuspeli, načo z miesta činu odišli pre brata obvineného G. L., ktorý si z miesta svojho trvalého pobytu zobral železnú tyč, spoločne sa opäť vrátili na poschodie budovy materskej školy, pričom v tom čase sa už ubytovaní zabarikádovali v izbe, zavreli dvere, tieto držali, avšak obvinení sa snažili dvere prekonať, pričom obvinený G. L. za pomoci donesenej železnej tyče do predmetných dverí urobil dieru, následne tu ubytovaná skupina zabarikádovala dvere za pomoci skrinky a postele, čím trojici útočníkov zabránil, aby vnikli do priestorov izby,

2/ obvinený G. L. dňa 14. novembra 2010 okolo 01.00 hod. v obci Zliechov v areáli materskej školy na

poschodí popri tom, ako sa snažil prinesenou železnou tyčou vniknúť do priestoru predmetnej izby spolu so svojimi bratmi H. a E. kričal na poškodených, že im doláme nohy, že ich zabije, čím sa inému vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví, čo u poškodených a to Mgr. H. M., bytom L., Z., R. XXXX/XX, H. Z., bytom L. - R. H., O.G. XXXX/XX, J. H., bytom L., J., E. XXXX/X, K. L., bytom L., F. Y., Z.G. XXX/XXX, H. G., bytom L. - R. H., F. XXXX/XX, V. J., bytom L., G., P. XXXX/XX, E. V., bytom L., Z., Z. XXXX/XX, A. G., bytom L., K., E. XXX/XX, K. G., bytom L., Y. XX, U. G., bytom L., L. XX a S. G., bytom J., L. XX mohlo spôsobiť dôvodnú obavu.

Za tieto trestné činy boli odsúdení nasledovne:

Obvinený E. L. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k/, l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený G. L. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k/, l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 43 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému G. L. uložený aj trest prepadnutia vecí - 1 ks kovová tyč o dĺžke 72,5 cm a priemere 22 mm striebornej farby.

Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 6. februára 2013, sp. zn. 3 To 143/2012, podľa § 319 Tr. por. odvolania obvinených E. L. a G. L. ako nedôvodné zamietol.

Dňa 30. apríla 2013 bolo okresnému súdu doručené dovolanie obvinených E. L. a G. L. podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Dušana Divka.

V dovolaní obvinení E. L. a G. L. argumentovali tým, že uznesením krajského súdu, ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. porušený zákon v neprospech obvinených E. L. a G. L., pretože napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom použití hmotno-právneho ustanovenia, čím boli naplnené dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinení E. L. a G. L. v dovolaní sčasti zopakovali svoju predchádzajúcu argumentáciu použitú v odvolacom konaní a ďalej v texte podrobili prísnej kritike odôvodnenie krajského súdu o nepoužití amnestie prezidenta republiky z 2. januára 2013. Podľa názoru obvinených E. L. a G. L. nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré im boli právoplatne uložené, sú neprimerane prísne, keďže k trestnej činnosti sa doznali, oľutovali a nahradili spôsobenú škodu.

Z uvedených dôvodov obvinení E. L. a G. L. navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 6. februára 2013, sp. zn. 3 To 143/2012, bol porušený zákon v ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. v neprospech obvinených E. L. a G. L., aby zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že by obvineným E. L. a G. L. uložil tresty nespojené s obmedzením osobnej slobody.

Spisový materiál Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8 T 167/2011 spolu s dovolaním obvinených E. L. a G. L. bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený na rozhodnutie 8. júla 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie obvinených E. L. a G. L. a zistil, že

dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenými osobami (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie je potrebné na neverejnom zasadnutí odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež dovolací súd) úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie. Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy. Naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expreis verbis vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Platí tiež, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, teda ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinení E. L. a G. L. v posudzovanej trestnej veci uplatnili vo vzťahu k výroku o treste dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. V rámci uplatneného dôvodu zhodne argumentovali v podstate tým, že im boli uložené neprimerane prísne tresty a na ich potrestanie dostatočne postačovalo uloženie podmienecného trestu, resp. primeraného peňažného trestu.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste.

Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. nie je naplnený tým, že obvineným E. L. a G. L. nebol uložený podmienecný trest odňatia slobody, resp. primeraný peňažný trest, v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd trest vymeral v rámci zákonnej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého boli obvinení E. L. a G. L. uznaní za vinných.

Na základe vyššie uvedeného právneho záveru dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky súd k záveru,

že v trestnej veci obvinených E. L. a G. L. dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. evidentne naplnené neboli, preto s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených E. L. a G. L. na neverejnom zasadnutí uznesením odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.